

Oponentský posudek diplomové práce Věry Jelínkové

Geostrategický význam Bangladéše pro směřování indické zahraniční politiky

Ústav jižní a centrální Asie, 2019

Věra Jelínková se ve své diplomové práci věnuje vztahům Indie a Bangladéše jakožto nejbližších a strategických partnerů v regionu jižní Asie. K volbě tohoto tématu přivedl autorku její dlouhodobý zájem o problematiku mezinárodních vztahů, bengálština jako jazyková specializace jejího studia a v neposlední řadě jistě i pobyt na českém zastupitelském úřadu v Dillí, kde působila jako stážistka. Cenné pracovní zkušenosti, které zde bezpochyby získala, se zdají být příslibem informačně hodnotné práce.

Autorka nejprve představuje historii vzájemných vztahů obou zemí, zejména pohledem politického vývoje v každé z nich, ostatně dílčí zvraty na politické scéně Indie i Bangladéše se vždy nevyhnutelně odrazily ve vztazích k nejbližšímu sousedu. Jádro i hlavní přínos práce spočívá ve skutečně pečlivém zmapování a následné prezentaci aktuální situace. Zde autorka prostřednictvím řady subtémat popisuje dílčí úspěchy, kterých se oběma zemím podařilo v posledních letech dosáhnout, ale neopomíná ani nevyřešené spory, jež obě země nadále rozdělují.

Struktura práce je dobře promyšlená a logická, prezentované informace na sebe pěkně navazují a podílejí se na vytvoření smysluplného celku. Celý text je informačně neobyčejně nabitý a jen posbírat takové množství dat muselo stát autorku mnoho času. Všechny tyto informace jsou dobře uspořádány a srozumitelně interpretovány. Na místě autorky bych snad jen nevěnoval tak zvýšenou pozornost nejruznějším oficiálním prohlášením nejvyšších představitelů obou států, jejichž obsahové poselství se většinou opakuje a bylo by možné je jen jednou stručně shrnout jako úsilí o pokračování rozvoje vzájemných vztahů. Chápu, že autorku k jejich zařazení vedla její puntičkářská důslednost, nicméně např. opakované explicitní vyjádření o skvostných a ještě skvostnějších zítřcích z úst indického premiéra N. Módiho či jeho bangladéšského protějšku Š. Hasíny se zdá být obsahově zcela prázdné.

Z hlediska formálního lze práci vytknout snad jen některá nepříliš pěkná stylistická vyjádření či místy nevhodnou volbu výrazových prostředků (např. „obě země identifikovaly možnost zahájení spolupráce“, „tehdy navštívil Kolkatu, tehdy ještě zvanou Kalkatu“, „vesmírná spolupráce“, „výborná kondice vztahů). Některé tyto formulace prozrazují, že autorka je zřejmě zvyklá vyjadřovat se více v angličtině než v češtině. V práci se objevují také drobné překlepy či chyby, vzhledem k rozsahu textu jich však není tolik, aby narušily výsledný pozitivní dojem.

Jako velmi cennou lze hodnotit práci s prameny (primárními informačními zdroji) a stejně tak i s dobře zvolenou literaturou. Zároveň je v této souvislosti nutno pochválit autorčino rozhodnutí používat jen velmi zřídka publicistické příspěvky z médií, ačkoliv by k tomu zvolené téma práce více než svádělo. Autorka si je však zjevně vědoma faktu, že informační

vyváženost podobných příspěvků může být v mnoha případech sporná, o jejich odbornosti ani nemluvě.

Hlavní přínos celé práce spatřuji v jasně pojmenovaných důvodech strategického partnerství obou zemí, které z nich v současnosti skutečně činí dva nejdůležitější spojence v oblasti. Informace jsou aktuální (poslední vstupy z první čtvrtiny letošního roku) a v českém prostředí tak celý text představuje jedinečný informační zdroj. Jeho záběr je značně široký, možná až ke škodě věci, protože soustředěná pozornost na jeden z mnoha dílčích problémů (např. spor o vodu ze společných vodních toků či vztah Bangladéše k náboženským minoritám a důsledky z toho plynoucí pro Indii ve vztahu k Bangladéši apod.) by mohla přinést detailnější i hlubší analýzu. Autorka se však rozhodla vykreslit komplexní obraz, a tak v něm každý detail bezpochyby má své pevné a dobře promyšlené místo.

Text splňuje požadavky kladené na diplomovou práci, doporučuji ho proto k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

V Praze 16.6.2019

Zdeněk Štipl